Accesul unui străin în cadrul insuficient definit al științei

On Ianuarie 14, 2014

Îndreaptă-ți demersurile de cercetare spre noi direcții de valorificare a potențialului de performanță, astfel încât știința ta evoluată să nu se transforme într-o sursă de incertitudine și dezorientare.

Eram atât de aproape și totuși atât de departe de a descoperi fondul inepuizabil de resurse de înțelegere, acel *pretiosum rubinus,* piatra sângerie a științei. Pătruns de imboldul aproape de neînvins al cercetării, spre realizarea formulei de calcul a indicelui care măsura toate elementele constituente ale adevărurilor și non-adevărurilor, am sărit peste tot ceea ce reprezenta abisul inexistentului. O plonjare într-o lume paralelă. O aventură care s-a concretizat într-o deconectare de la rutina "acceptabilului", permițând instalarea unei gândiri flexibile și adaptative. Şi, totuși restricționată de o forță externă.

Simțeam că eram condiționat să reneg tot ceea ce știam, de o forță invizibilă care îmi îndrepta demersurile de cercetare spre noi direcții și priorități în regândirea ipotezelor care diminuau gradul de falsificare a realului de către imaginar. Iar asta însemna încă un pas spre multiplicarea perspectivelor de înțelegere a modului în care iau naștere și funcționează marile reguli ale științei. Prin urmare, trebuia să încerc să evidențiez discrepanța dintre ceea ce știam și ceea ce credeam, călăuzindu-mă în muncă după perceptul lui Georges Cuvier: a denumi, a descrie, a clasifica. Diferența era importantă.

În ceea ce privește pornirile mele spre însușirea științei avansate, de care trebuia să țin seama pentru a nu-mi compromite cumva tăria de a fi eu însumi, mi-am modelat gândirea după înțelesul ideii exprimate de esteticianul român Liviu Rusu:

"Când printr-un vaccin se introduc în organism anumiți microbi, în realitate se introduc fermenții unui conflict. Luptă sa cu acești fermenți mărește rezistența organismului la anumite boli. Vigoarea spirituală depinde și ea de puterea de rezistență față de "microbii" tendințelor primare. Cel care se lasă în voia naturii sale primitive nu va fi niciodată un artist creator."

Leadership: Îți poți valorifica potențialul de performanță care poate să schimbe imaginea științei de care ești posedat în prezent, exprimându-te prin intermediul ideii "pot vedea mai departe de ceea ce sunt la origini" ?

Nu-mi dădeam seama prea bine dacă era adevărat sau fals tot ceea ce se ascundea în interiorul acelui spațiu închis care opera cu legi neclare. Ştiința devenise mai degrabă o sursă de incertitudine. Nu puteam să exclam: "Vezi, ai avut dreptate ! ", fiindcă trebuia mai întâi să dovedesc că nu pot exista două realități distincte în același timp. O realitate a unei lumi imaginare și o realitate a unei lumi raționale.

Un artist care știe să devină una cu revelațiile sale, un creator care știe să folosească cuceririle științei și culturii pentru construirea unei încrederi puternice în sine se exprimă întotdeauna prin intermediul ideii: "pot vedea mai departe de ceea ce sunt la origini". Adică, trebuia să conștientizez că eram mai mult decât credeam că sunt, și că sunt capabil să stăpânesc mai bine ca oricine arta de a pune împreună, de a asocia materiale, forme, texturi, de a alcătui acea structură în care părțile se susțin, fără să mă lupt cu himerele imaginației.

Ştiința este prioritatea versiunii unui sine ce dorește să retrăiască o parte din altă realitate, una în care ceea ce pare azi într-un fel, mâine este exact opusul său. Mă simțeam mai

degrabă străin într-un cadru insuficient definit, echidistant de tot ceea ce înseamnă putere de înțelegere, de parcă aș fi coborât pe pantele exterioare ale unui crater de impact mai complex. Din plin fusesem lovit de ceea ce se numește *blocking-distortion* rezultat în urma unui proces de tipul *wishful thinking.*

Aceste tentative de manipulare a științei erau însoțite mai ales de cuvintele scenografului român Helmut Stürmer: *„ Tocmai atunci când crezi că ai priceput ceva și încerci să bați în cuie o realitate, apare automat contrariul ei. "*

Leadership: Cum evaluezi actul de revizuire a propriei ființe supusă efortului de a ieși din rutina acceptabilului, prin oglindire cu o suprapunere aproape perfectă între ceea ce te izolează de lume și provocarea de a descoperi o lume nouă?

Nu vom putea niciodată regândi leadershipul decât prin prisma evoluției, aplicativă în contextul unor raportări permanente la un cadrul bine definit al științei, fără să ne lăsăm plafonați de descoperirile făcute. Tot ceea ce înseamnă putere de înțelegere, observabil și descriptibil mai ales în condițiile unei dezvoltări dinamice, rezidă din instalarea unei gândiri flexibile și adaptative, mai imaginativă și mai creativă. Dar care aproape întotdeauna este restricționată de acea forță externă numită "rațional".

Pentru a concepe și a conduce procesul de dezvoltare a leadershipului, specific științei care ne învață că resursele de cunoaștere și de evoluție sunt nelimitate, spre abordarea durabilă a diferitelor zone de câștig de ordin intelectual, se impune luarea în calcul a deficitului de incertitudini. Care se naște odată cu întrebările succedate de-a lungul pătrunderii noastre într-un spațiu de cunoaștere și autocunoaștere mai evoluat, condiționându-ne însă să renegăm tot ceea ce știm.

Este vorba, în principal, de actul de revizuire a propriei ființe prin oglindire, prin analiza coincidențelor și a deosebirilor dintre ceea ce e propriu și ceea ce este străin, dintre ceea ce gândim și implicațiile pe care nu le putem întrevedea.

Sprijini căutările științei de a se autodesăvârși în sfera de investigație a leadershipului, prin provocarea de a multiplica perspectivele necesare măsurării performanțelor proprii?

Forța invizibilă care ne orientează demersurile de cercetare spre noi direcții de valorificare a potențialului de performanță, în regândirea acelor idei, principii și opinii ce sunt contra propriilor noastre aprecieri, este dată tocmai de dorința de evoluție. Câștigarea unei bătălii decisive, prin auto-impuneri, întru dobândirea independenței noastre de sub jugul unei stăpâniri străine - a acelei forme de cunoaștere calitativ diferite, este esențială pentru evitarea oricărui colaps. Care, luând forma unor tendințe de stagnare, întinează instantaneu orice apetit pentru performanță și inovație.

Leadershipul poate fi investigat prin aportul remarcabil pe care îl aduci dezvoltării științei, iar perspectiva de măsurare a performanțelor proprii are în vedere abordarea durabilă a științei cu ajutorul antrenamentului imaginativ reflectat într-o realitate care ne dă speranța că ceea ce vedem ar putea fi și altfel.

Putem spune că puterea noastră de cercetare este total în afara sferei de investigație a leadershipului atunci când nu reușim să exploatăm din plin resursele unei noi "nașteri" intelectuale - pasul câștigător în regândirea poziționării noastre, din punct de vedere al abordărilor, pe un loc fruntaș al științei. O plonjare într-o lume paralelă, urmărind cazul de intersectare a cererii și ofertei de capital științific, care sporește activele de explorare ale leadershipului, este singura cale de a scăpa din acel impas compromițător, *blocking-distortion.*

Numai identificând punctele tari și provocările inerente ale fiecărei structuri noi de gândire adoptate, permițând trecerea noastră spre un nivel superior de evoluție, vom putea să facem un pas mai mare spre multiplicarea perspectivelor necesare măsurării performanțelor proprii. Şi pentru punerea în aplicare a tot ceea ce am acumulat în scopul diversificării și optimizării leadershipului.

Potențialul de performanță impus de dimensiunea leadershipului atinge cel mai mare grad de libertate creativă în capacitatea științei de a răspunde la orice întrebare, pe de o parte, și în căutările științei de a gestiona momentele cheie ale jocului numit: "plonjare într-o lume paralelă".

Accesul unui străin în cadrul insuficient definit al științei vizează în special pe indivizii lipsiți de cunoașterea unui leadership autentic ce vor să impună schimbarea fără a avea un substrat științific. Cine intenționează să deschidă o nouă poartă către cunoaștere și să redescopere liderul din el însuși, ar trebui, mai înainte de toate, să-și îndrepte demersurile de cercetare spre noi direcții de valorificare a potențialului de performanță.

Source: https://neculaifantanaru.com/accesul-unui-strain-in-cadrul-insuficient-definit-al-stiintei.htm